

A Brassói Ujjal előfizetési ára:

egész évre K 12.—
 fél évre „ 6.—
 negyedévre „ 3.—
 egy óra „ 1.—

Egyes szám ára 4 fillér.

BRASSÓI UJJAL

TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik vasár- és ünne-
 napok kivételével minden nap
 :-: :-: délután 6 órakor. :-: :-:

Hirdetéseket felvesz a kiadó
 hivatal, Kapu-utca 45. szám.
 Hirdetések díjszabás szerint.

Szerkesztőség: KOLOSTOR-UTCA 23. SZ.
 TELEFON: 110.

Felelős szerkesztő: BUSZEK BÉLA.
 Főszerkesztő: DR. WASYLKIEWICZ VIKTOR.

Kiadja: ÉGETŐ TESTVÉREK NYOMDÁJA.
 Kiadóhivatal: Kapu-u. 45. — Telefon-szám: 515.

Vallás nélkül!

Irta: V. Gyula.

A római nép erkölcsi és hatalmi bukásának küszöbén cirkuszért és kenyérért kiabált. Cirkuszért, hogy romlott idegzetét fölfrissítse s kenyérért, hogy jóllakhassék utána. Van valami szomorú hasonlóság azon korszak és és a mai közt. A cirkusz izgalmát a botrány sokkalta raffináltabb és jórészt becstelenebb izgalma pótolja s a kenyérszerzés módja nem ritkán csak a közmorál arcútitése árán sikerül.

Mit jelent mindez?

Cinizmus és jóhiszeműség, nyegle tudakosság és naiv tudomány, kérkedő erkölcsstelenség és gyáva erkölcs birkózik egymással oly tusában, mely föl-kavarja az aréna porondját, fölszínre hozza a mélység iszapját, besározza, befecskendezi a küzdőket és nézőket egyaránt, míg végre megszokják és azt hiszik, nincs is küzdelem szenny nélkül.

Nyugtalan várakozás a levegőben, lázongó elégedetlenség, vad hajsza az anyagi javak után, a lelki értékek teljes lefokozása, a társadalom ősi, becsületes alapjainak dühös ostroma, lázas vágyódás valami fajta érvényesülés után, feltűnést kereső gög, megdöbbenő megnyilatkozásai nap-nap után új izgalmakat termelnek.

Keresztény szeretet.

Irta és a Szent Antal estélyen felolvasta
 ÖZV. SÁNEKNÉ SILLÓ LUJZA.

A szándék dicséretes, a jelszó elég hangzatos, az eredmények kétségbevonhatlanok bár — és mégis úgy látjuk, hogy az egész vállalkozás nagy szépség hibában, végzetes hiányban szenved. Az új kor apostolainak munkája nem teljes, mert úgy mondhatjuk, hogy majdnem kizárólag az ember földi jólétét tartják szem előtt, a lélek nagyságát, igényeit nem tekintik, nem is alkalmazkodnak tehát annak szükségleteihez.

Haladás, melyben nem tudjuk felfedezni a krisztusi szellemet, melyben nem érezzük a keresztény karitás melegét — lehet káprázatos, csillogó, de az ember igazi boldogságának felépítéséhez — parányokat is alig szolgáltatott. — Hogy ez így van, ennek belátására nem szükséges semmi egyéb, mint a történelem, az élet mesterének ismerése, mely népek, nemzetek életével, történelmi szereplésével igazolja, hogy műveltség, mely nemesít és boldogít, haladás, mely a tökéletesedés felé vezet eddig elé a krisztusi kereszténység talajából nőtt ki.

Harnak, kinek lelkében nem élt a krisztusi szeretet lángja, maga mondja: Az egyház,

Mit jelent mindez?

Hirtelen azonban véres szájjal ordítja a vörös specialista:

— Hátrább Isten! Le a társadalommal!

Ez az! Üvöltik egyhanguan a céda kis alakok. Ez az! Visszhangzik a sajtóban, röpiratokban, folyóiratokban, könyvekben. A régi rend nem váltotta be ígérését. A régi igazságok naiv lelkek számára készült ámitó jelszavak! A szociálmusé a jövő, mert a szociálmus keretében mindenki és minden érvényesülhet!

Szánandó teremtések kik fölültök e vad fanatizmusnak!

Mit gondoltok, mit ér el az a korunkbeli legkisebb szociálista, ki azt kiáltja:

— Hadd küszöböljük ki az emberek közül és adjuk át a megvetésnek és átoknak az Isten nevét, azt a nevet, mely oly sokáig a bölcsnek utolsó szava, a szegénynek végső reménye, a bűnbánónak utolsó menedéke volt?

Tegyük fel, hogy a vallástalan fanatizmusnak eme kiáltása: „Hátrább Isten!” megvalósulna.

Ki lenne az erkölcsi világ eme nagy megrázkódtatásának legelső áldozata?

melyben Krisztus szelleme él- adott a nemzeteknek igazi kulturát nemcsak, hanem kétezzer év óta az előhaladás munkájában kézen fogva vezeti a népeket.

Nem vitathatjuk ugyan el a Krisztus előtti népektől a kulturát, de épen a legműveltebb két ókori népnek történelme fényesen igazolja nagy költőnk szavait: „Minden ország támasza és talpköve a tiszta erkölcs, mely ha megvész Róma ledől s rabigába görnyed.”

S nemcsak a klasszikus ókor, romantikus középkor, hanem a minden tekintetben forrongó új kor levegője is arról tanuskodik, hogy igazi műveltség csak az lehet, mely a gyöngye enbert felemeli, megnemesíti, szellemi és kedély világát igazi ideális tartalommal tölti el.

A krisztusi kereszténység elveiben ez a felemelő, nemesítő, ideális tartalom van meg, mely isteni erejével hatja át a belőle táplálkozó szívet és elmét; örökös kifogyhatatlan forrását nyitva meg az előre törő, kutatni vágyó emberi léleknek s mint ilyen hatalmas kultur tényező, melynél hatalmasabb nem volt a múltban, nincs a jelenben és nem képzelhető a jövőben sem.

Ott látjuk századokon át a krisztusi

Ti, ti az alsóbb néposztályok!

Igen, hisz visszavonulna Isten, a szegények reménye és ettől a reménytől meg lennétek fosztva. Hanem igen, helyébe lépne az emberiség kisebbségének életvágya, gögje, a nagy tömegnek megalázása.

Ime, igazán nagy bolondok azok tehát, kik annyi tapasztalat után is azt hiszik, hogy tagadásaikkal a népet szabaddá teszik!

Hiszen igazuk van, mikor rámutatnak társadalmunk nyomoruságaira. Igaz, hogy az élet külső keretei megváltoztak, a napi gondok megszázszorozódtak, a töke fölszívóképesége telhetetlen mértéket öltött.

A szabadelvűség, mely a francia forradalomban kezdte meg működését, százados körforgását befejezte és csődbe jutott.

Megteremtette a születési arisztokrácia helyett a pénzarisztokráciát, trónra ültette a tőkét.

Nem az elnyomott néposztályokat szabadította föl tehát, amint hirdette, hanem az emberi szív legsötétebb, leggonoszabb ösztönét, az önzést, mely kegyetlen, sivár következetességgel szaguldott keresztül a lélek legszentebb jogain, megnyitotta végső eredményben a korrupció zsilipjeit és most

keresztény alapra épített egyházat, mint a műveltségnek és haladásnak fáklavivőjét. Megnyílnak a kolostor iskolák, melyekből az igazi krisztusi szeretet sugárzik a tudományoszomjas világra, az a szeretet, mely nem ismer rangot, nem ismer válaszfalat ember és ember között, hanem éleszti a tudománynak vesztá-tüzét, megörzi az ó-kor szellemi kincseit s megnyitja egy új nagy világnak gazdag perspektíváját.

Ennek a kornak a művészete imádkozóművészet.

Ennek a kornak építő és szóló művészete egyaránt égfelé tör magasztos keresztény gondolkodásának kifejezésével. Ezen kor lángelméi a kereszténység fenséges eszméinek lelkes apostolai, kiknek egész lényét ez az isteni szikra gyújtotta lángra, kiknek művészete utólérhetetlen, kiknek alkotásai a művészet minden terén a tökéletesség piederstálján állanak s ragyogó ideálként szólítják követésre mindenkor gyermekét. - Ennek a kornak a társadalmá boldog volt, mert a kereszténység éltető szelleme hatotta át.

És a mai kor? A haladás és hódítás kora. Gyors lüktetést látunk minden téren, szédületcs rohanással szárnyal a haladás géniusza nagyszerű találmányaival az egész

nyakig uszunk a szennyes áradatban, mely hatalmi vágyból, fényüzésből, kicsapongásból, az élet normális, tisztességes javaiból való elégedetlenségéből nőtt naggyá.

És e bajokon a szociálizmus a „Hátrább Isten!” jelszavával van hivatva segíteni. Ebben a keretben akarja boldogítani egyenlő mértékben a jövő társadalmának minden tagját!

A „Hátrább Isten!” jelszavával ígér felszabadulást minden elnyomott osztálynak, a munkásoknak.

Nem akarok kísérletet tenni e vad fanatizmus megcáfolására! Beszéljenek a tények!

Azok hangosabban beszélnek!

Nézzen végig az a bizonyos szociálista a kereszténység szociális munkáján. Figyelje azt a jótékony befolyást, melyet megjelenése óta az összes szociális viszonyokra gyakorolt.

Ketté törte a rabszolga bilincseit, szabad emberré tette őt, felemelte alacsony sorsából a nőt, megajándékozta az emberiséget az igazi szabadság, egyenlőség és testvériség eszményével, alázatosságra bírta a világ nagyjait, a bűnben való egyenlőség és méltóságuk öntudatára ébreszté az alacsony sorsukat az egyenlő megváltás érzete által.

Ime! A kereszténység a munkát megszentelte és gyakorolta!

Menekülj ember tehát a „Hátrább Isten” szennyes zászlója alól, mert ha egyáltalán van orvoslás az emberi társadalomra nézve, az nem lehet más, mint a köz- és magánéletnek ismét keresztény alapokra fektetése.

földtekén, már-már hatalmában tartva annak lélek*ret is. Új korszak-alkotó eszméket ragad fel, átalakítva gondolkodást, tudományt, társadalmat egyaránt. Művelté, boldoggá, szabadá akarja tenni e kor gyermekét, az öntudatnak ezen magas fokával, mely még kort nem uralt soha! S mégis e nagy kor márvány homlokán a brskomorság vonása ül. Pessimismus hangzik mindenütt, a gyárak és gépek zakatoló műhelye és munkás népgyűlések termeitől fel a jólét palotái a tudományok és művészetek csarnokáig. És a pessimismus ezen tömeg jelensége a kor boldogtalanságának tanubizonyossága, kórjele. S honnan e szomorú jel? Onnan, mert korunk haladása egyoldalú értelmi fejlődés, ez pedig egymaga nem boldogít. - A pogány Róma világuralma akkor dőlt romba, mikor az értelmi műveltség szédületes magaslátán állott.

(Folytatjuk.)

Erzsébet . . .

Immár tizennégyszer hullatták el lombjukat a Genfi-tópart gesztenyefái azon nap óta, midőn a legnemesebb magyar királynét haldokolni látták.

Hosszu idő! . . . Elég arra, hogy valakit a feledés ködébe burkoljon. De arra nem volt elég, hogy beheggesse a magyar nép szívének sebet, melyet az elvetemült gonosztevő töre ütött rajta. Nem elég arra, hogy elfeledtesse velünk jóságos királynénkat, ki őrangyalunk volt, míg élt s ki most is és még igen sokáig megsiratott . . . feledhetlen Nagyasszonyunk marad.

A hála és kegyelet emléket állított koporsója fölé eme fölírással: A magyar haza leányai a magyar haza édes anyjának.

Igen, édes jó anyánk volt ő, ki az éltető szabadságot visszaszerezte nekünk, ki vigasztalónk, menedékünk volt, ki szavaival és tetteivel példát adott minden magyar nőnek a hazaszeretletben.

Pedig idegenből jött. Bölcsője fölött idegen altató dal hangzott. De megszerette bérceinket, erdeinket, délibábos rónáinkat, zengő magyar nyelvünket s megszerette e népet büszke szomorúságában. Jóságos szívet mélyen meghatotta az elnyomatást megadásal viselő ország szenvedése. Közbenjárónk lett felséges férjénél s szerető szívével áthidalta azt az űrt, mely a király és nemzete között tátongott. Nem nyugodott addig, míg császári férjének fején ott nem ragyogott alkotmányunk erőssége, a magyar szent korona. Gyöngéd kezével hányszor törölte le könnyeinket, s hány szerencsétlen rabnak oldotta föl bilincseit. Ahol megjelent, ahol lába a könyvtől ázott földet érintette, örömvirág kelt nyomában. Ő hozott újra pezsgő magyar életet Buda várába. Ő, az idegen föld leánya megtanulta édes anyanyelvünket, tanulmányozta hazánk történelmét s gyönyörködött a mélabus magyar nótákban.

Az ő példáján felbuzdulva aztán újra éledni kezdett a már-már haldokló magyar nyelv.

A nemzet bánata az ő bánata is volt. Ott látjuk őt a „haza bölcsének” ravatalánál amint könnyei összefolynak a magyar nép könnyeivel. De saját egyéni fájdalomát mindig alávetette a hazaszeretet szent érzelmének. Mikor Rudolf trónörökös sirjánál állott, nem az anyai fájdalomnak, hanem egy nemzet sorsa fölötti kétségbeesésnek zokogása tört elő sokat szenvedett kebléből.

Mert ő sokat szenvedett! Mig bevégezte egy nemzet megváltásának nagy művét, az alatt áldott szívet a fájdalomnak hétszeres töre járta át.

Az utolsó aztán megfosztott minket a mi Mater Dolorósánktól.

S most ott nyugszik az a jóságos sziv a bécsi kapucinusok sirboltjában. Miénk volt minden dobbanása s mégis idegen hant alatt pihen.

De csak porladó részét rejti a szűk koporsó.

Nagy lelke, szeretete nem ismer korlátot. Itt lebeg közöttünk, szeretett magyarjai közt. A szellő zugásában, a virágok illatában, s a madarak dalában szól hozzánk s mesél a hazaszeretetről.

Honleányok, figyeljétek e titokzatos hangra s tanuljátok meg úgy szeretni szép hazátokat, mint azt bajor Erzsébet szerette.

(Én)

HIREK.

Erzsébet emlékűnnepély. A brassói állami polgári leányiskola megdicsőült Erzsébet királyasszonyunk emlékére f. hó 19-én délelőtt 10 órakor az intézet zenetermében, mely ez alkalomra a megdicsőültnek pálmákkal körülvett mellszobrával volt földiszítve, kegyeletes emlékűnnepélyt rendezett. Az ünnepély a „Hymnus” eléneklésével vette kezdetét, melyet szép összhangban az intézet énekkara adott elő. Utána Róna Erzsébet II. oszt. növendék Szabolcskának „Volt egyszer egy királyné” című megható költeményét szavalta el igen ügyesen. Ezt követte Pozsár Katalin tanítónő alkalmi beszéde, melyben híven ecsetelte megdicsőült királynénknak a magyar nemzet iránt tanúsított szeretetét és nemes tetteit, melyekért a nemzet örök hálaival fog adózni áldott emléke iránt. Ezután egy megható gyászdalt adott elő az énekkar, mire Papp Margit IV. oszt. növendék megható bensőséggel Sajgó: „Erzsébet” című költeményét szavalta. Végül az énekkar igazi műélvezetet nyújtó összhangban a „Szózat”-ot énekelte, mellyel a kegyeletes isk. emlékűnnepély véget ért.

Az Emke közgyűlése. Az Emke f. hó 17-én d. e. 11 órakor tartotta meg Kolozs-várt a városháza nagytermében XXVIII. évi közgyűlését. A közgyűléssel kapcsolatban meleg ünneplésben volt része az Emke buzgó elnökének, gróf Béli Ákos v. b. t. t.-nak. Az Emke ugyanis megfestette arcképét s leplezte le e közgyűlésen. A gyűlést a Brassói Székely Társaság nevében dr. Zakariás János elnök és Csulak Lajos titkár üdvözölte: „A Társaság által ruházott két-három száz székely tanonc nevében is küldve a társaság hálás köszönetét a támogatásért.”

Hogy állnak a vetések. A földművelésügyi miniszterium által kiadott jelentés szerint a sok esőzés miatt az őszi vetések nagy részét el nem végezheték, de a tudósítók szerint, ha állandó jó idő áll be, az még elvégezhető. A tengeri jó része még a mezőkön van.

Talált értékpapírok. Találtatott 5 drb. Fővárosi Bank Váltóüzlet által kibocsátott s már több részletet lefizetett részletiv. Jogos tulajdonosa átveheti a rendőrségen.

Ki talált sétatobot? A nagy állomástól körülbelül 2—3 kilométernyi távolságra a szászhermányi uton elveszett egy ébenfa ezüst nyelvű bot. A megtaláló, ha a rendőrségen Popovics Dávid állatorvosnak átadja, 10 korona jutalomban részesül.

Az új inas. Szombaton délután Sebestyén János szabómesterhez beállított egy 14—15 éves fiú s kérte, hogy fogadja fel őt inasnak. Elmondotta, hogy Bartos Jánosnak hívják s árva fiú, majd félárvának mondotta magát. A mester fel is fogadta s szombat este már nála is hált. Vasárnap délután Sebestyén a fiút süteményért küldte, de a fiú ma délig még nem került meg. Feljelentésére a rendőrség keresi a fiút.

Baleset a köszénbányában. Tegnap délután a brassói köszénbányában Kovács István napszámot baleset érte. A siklón kisiklott s súlyos sérüléseket szenvedett. Kovács Istvánt a brassói közkórházba szállították.

Hegycsuszamlás Romániában. Bukarestből jelentik: Mogosesti és Budesti községekben hegycsuszamlás folytán több ház összedült, s sok még veszélyben van. A lakosság kellő időben elmenekült.

Táviratok.

Budapest, nov. 19.

Az „Ujság“ protestál az ellen, hogy Tisza nyilatkozata a külügyi helyzetről háborus színezetű volna. A hallgatóságnak az erélyes hang tetszett, mi igen jellemző. Az ellenzéki lapok Tiszát beszédéért erősen támadják. Az „Alkotmány“ szerint a balkán háboru nem egyéb, mint erőszak politikája. A „Neue Pester Journal“ azt mondja, hogy Tisza beszéde egyáltalán nem alkalmas arra, hogy a parlamenti békét helyreállítsa.

A ellenzék leszereltetése semmi esetre se remélhető. A kormány lapok a beszéd azon részével foglalkoznak, melyben a külpolitikába elért eredményekről szól.

Budapest, nov. 19.

Az osztrák delegáció ülésén Berchtold elismerte, hogy egy egészséges s állandó viszonyt kell biztosítani a szomszéd balkáni államokkal. Albánia függetlensége tárgyában Olaszországgal megegyezés van a jelen helyzetre nézve. Ugy látszik, hogy Szerbia kész a Monarchia követelésének teljesítésére.

Budapest, nov. 19.

A cerlénál a király azt a kijelentést tette, hogy a budai püspök és a karlovici vikárius kinevezésének aktái már kezei közt voltak. Pejacevicnek azt mondta, reméli, hogy Horvátországban rend lesz ismét.

Bornemisszához: Remélem, hogy a budget tárgyalása alkalmával sok égető szociális kérdés lesz megoldva.

Belgrád, nov. 19.

Monasztirt a szerbek elfoglalták és 50 ezer törököt ejtettek rabságba.

Ezzel Szerbia a béketárgyalásokba csak mint győző szólhat bele, mely a törökökre végzetes lehet.

Durazzo, nov. 9.

Eddig semmi hír se hallik arra nézve, hogy a szerbek Durazzo ellen vonulnának. Az albánok elhatározták, hogy a szerbeknek ellentállnak.

Rjeka, nov. 19.

Két görög hajó Antivariba érkezett.

Konstantinápoly, nov. 19.

A városban teljes nyugalom uralkodik. A tengerészcsapat szállítása a keresztények közt bizalmat keltett. A muzulmánok teljesen leverték.

Szerajevo, nov. 9.

A szerbek demonstrációjával szemben a muzulmánok szívélyes üdvözlést küldtek a Monarchiának. A konak elé vonulva, kiáltozták: Éljen Ferenc

József és a Monarchia. Le Szerbiával és a balkán-szövetséggel. Majd énekeltek a néphimnuszt.

Egyik képviselő felszólította a muzulmánokat, hogy hivek legyenek a Monarchiához.

Budapest, nov. 19.

Báró Láng Lajos delegációs beszédében a külügyminiszter politikáját helyeselve, azt mondta, hogy a Monarchia ősi tradíciót követ, midőn Albánia függetlenségét védi, csak Szerbia nem akarja a Monarchia jóhiszeműségét belátni, de reméli, hogy Szerbia is mielőbb belátja tévedését. Nagy hiba volna, ha nem a béke volna a főcél, de olyan béke, mely végleges megoldást biztosít.

Erre minden embernek kezet kell nyújtani. A szónok reméli, hogy a jelen körülmények közt mindenki tudatában van kötelességének annál inkább, mert a Monarchia sem követel területváltozást, hanem békés s eredményes szövetséget a balkáni államokkal. Ez a helyes osztrák-magyar politika.

Návay szintén hasonló értelembe beszélt.

Konstantinápoly, nov. 19.

A generalissimus a nagyvezérségre a következőket telefonálja:

„A tüzéség csatája még egyre tart, bár még hevesebben, mint tegnap. Az egész vonalon a bolgár gyalogság teljesen visszaveretett. Mahmud Muktar megsebesült. A német korházban 3 golyót vettek ki testéből.

Belgrád, nov. 19.

Érdekes, hogy Pasics az Olaszország és Monarcia követének adott válaszában egy szó említést sem tesz Albániáról. Ezzel kimutatni akarta azt, hogy az albán kérdést kevésre becsüli.

Tegnap heves ostrom után bevették Monasztirt, mely alkalommal 15 ezer török esett fogságba.

Bukarest, nov. 19.

A macedon-romániai társaság elhatározta, hogy felkéri a román kormányt erélyes lépések megtételére a Macedoniában élő románok megvédésére.

Belgrád, nov. 19.

Hivatalosan jelentik: Monasztirban 40.000 török adta meg magát.

Konstantinápoly, nov. 19.

A csataldzai ütközet tegnapelőtt egész nap tartott.

A flotta parancsnoka azt sürgönyözte, hogy a bulgárok Csorluba vonultak vissza.

E jelentések óriási örömet keltettek Konstantinápolyban.

Tegnap az idegen államok hadihajói a kereszténység védelmére 2000 tengerészt szállítottak partra.

Athén, nov. 19.

A görögök elfoglalták Chimarát. A görög sereg Monasztir ellen indult. Ikaria szigetét szintén elfoglalták a görögök.

Belgrád, nov. 19.

A Tribuna a balkán államok fegyverszünet feltételeit a következőkben adja: Drinápoly, Janina, Monasztir és Skutari kiürítése, elismerése annak Törökország részről, hogy legyőzött, a szövetségesek bevonulása Konstantinápolyba, hol proklamálják a balkán szövetséget; Konstantinápoly nemzetközivé tétele és szabad átjárás a Dardanellákon.

Arad, nov. 19.

Tisza beszámolójában kijelentette, hogy Albánia az autonómiát jogosan követeli. Magyarország és Ausztria ereje tudatában szembehelyezkedik a balkán államok észrevehető göggyével, ezen szembehelyezkedést azonban — éppen hatalmasabb voltánál fogva — a türelem és mérséklet kell jellemezze.

Beszédében kitér arra a körülményre is, hogy milyen lenne a monarchia mostani sorsa, ha Magyarországon még mindig a technikai obstrukció volna.

A balkán krízis előre látható volt, éppen azért szavazták meg a véderő részére a legszükségesebb eszközöket, hogy a tizenegyedik órában harcképessé tegyék s így ezt a politikát a világtörténelemben bekövetkezett események igazolták. Hajlandónak nyilatkozott arra, hogy azonnal elhagyja helyét, mielőtt kötelességét teljesítette. Ellenben kizárt dolog a miniszterelnöktől is hasonlót kívánni. Az ellenzéknek nem áll jogában — szerinte — visszavonulást követelni attól, akivel személyes érintkezésbe nem akar lépni. Sőt. Az ellenzéknek tárgyalásokba kell bocsátkoznia a többség vezérével, aki a Korona és a legnagyobb párt bizalmával rendelkezik. Tarthatatlan azon ellenzéki követelés is, hogy a Koronának és a többségnek el kell fogadnia az ellenzék javaslatát.

A „BRASSÓI UJLAP“

egyes számonkint a következő helyeken kapható:

Hedwig H. és Tsa. könyvkereskedésében, Kolostor-utca 29.

Jakab István dohánytőzsdéjében, Kolostor-utca 10.

Benkő Ignác könyvkereskedésében, Kapu-utca 52.

Kovács P. Pál vegyeskereskedésében, Katonakórháztér 1.

Papp István vegyeskereskedésében, Petocile-utca 71.

Servatius A. vegyeskereskedésében, Lópiac 12.

Pontos kiszolgálás!
Hibátlan munka!
OLCSÓ ÁRAK!

Telefon: 5-15.

ÉGETŐ TESTVÉREK

Kifogástalan munka!
:: Izléses kivitel! ::
OLCSÓ ÁRAK!

Telefon: 5-15.

**KÖNYVNYOMDAI • MŰINTÉZETE
BRASSÓ, KAPU-UTCA 45. SZÁM**

A Brassói Ujlap kiadóhivatala

Van szerencsénk tisztelettel értesíteni, hogy *könyvnyomdánkat* Kolostor-utca 29. szám alatti helyiségéből *Kapu-utca 45.* szám alá helyeztük át. — Egyuttal szives tudomására adjuk, hogy ujjonnan felszerelt nyomdánkat új gépekkel és modern betűkkel bővítettük, minélfogva azon kellemes helyzetbe jutotunk, hogy minden a nyomdaiparhoz tartozó munkákat *a legrövidebb idő alatt, elegáns, modern és hibátlan kivitelben, a legolcsóbb árak mellett* állíthatjuk elő. Üzletkörünk kiterjed az összes nyomtatványokra, úgymint: ipari és kereskedelmi nyomtatványok: üzleti mérlegek, levélpapírok, számlák, értesítések, körlevelek, prospektusok, árjegyzékek stb., névjegy- és cégkártyák, esküvői- és bál meghívók, gyászjelentések, falragaszok, valamint bármilyen művek és egyéb kiadványok modern kivitelben való elkészítésére. Izléses, tiszta és hibátlan munkáról, szolid árakról, valamint előzékeny és pontos kiszolgálásáról mélyen tisztelt megrendelőinket előre is biztosítjuk. — A nagy-érdemű közönség szives pártfogását kérjük, tisztelettel

Égető Testvérek.

A Brassói Népszövetségi Takaré- és Hitelszövetkezet a kis emberek takarékpénztára.

Brassó, Kolostor-u. 23. I. emelet.

Egy üzletrész ára 30 korona,
ami 20 filléres részletekben
3 év alatt törleszthető. — —

Elfogad kis takarékbetéteket.
Kölcsönt nyújt előnyös fel-
tételek mellett. : : : :

Nyitva minden szerdán és szombaton d. u. 4 órától 6 óráig.